

A Oslodebatt

Kort sagt

Prioriter gode sykehjem!

På vegne av de av dere unge som med alderen vil bli pleietrengende, takker jeg byråd for eldre i Oslo, Aud Kvalbein, for at dere kan imøtese et eget rom på sykehjemmet.

Det er ille å ligge på dobbeltrom. Du har ingen steder hvor du kan være privat, for deg selv. Du risikerer at din gråt, uro, snorking, behov for hyppige toalettbesøk, pustevansker m.m. forstyrrer nattesøvn til medbeboeren. Og vice versa.

Prøv å forestille deg nå, i dine yngre dager, hvordan du ville oppleve dette! Og ikke bare for en kortere tid som under et sykehusopphold, men for resten av livet!

Og videre burde dere slå et slag for bygging av nye sykehjem som også har toalett og dusj på rommet. Ikke alle sykehjemmene i Oslo har det. Legg dem ned! Når man må på toalettet, haster det gjerne, men all bevegelse går langsomt. Man utstyrt med bleier og mister fort evnen til å holde seg selv ren og tørr.

Ingen av oss vet om vi selv skal bli pleietrengende. Men nå, mens dere er unge, tenk på de av dere som vil bli det, og gi stat og kommune støtte nå til prioritering av gode sykehjem for fremtiden.

Stein Herzog
Oslo

Post i butikk der folk bor

I min bydel, Østensjø, har vi lenge vært forberedt på å miste vårt lokale postkontor på Oppsal. I dag fikk jeg melding om at det nå skal nedlegges og bli Post i Butikk. Men ikke i Oppsal senter, der de aller fleste er vant til at postkontoret er. Dessuten er det der vi har eldresenter, samfunnshus, legekontor og bibliotek og det lille som er igjen av butikker.

Nå må vi belage oss på å vandre eller bli kjørt til Skøyenåsen. Der skal det bli Post i Butikk hos Coop Prix. Vel og bra. Men hvorfor kunne ikke Posten velge en butikk i Oppsal kjøpesenter? Har dette noe med pris å gjøre? Kanskje Coop var det billigste stedet. Dette er ikke særlig kundevennlig. Kan vi få et svar fra Posten?

Cathrine Senje
Ulsrud

Bare å tenke tanken på å legge ned filialen på Tøyen er å fortelle oss at Tøyen er et ikke-sted i politikernes bevissthet, skriver artikkelforfatterne.
FOTO: GABRIELLE GRAATRUD

Bibliotek. Byrådet har råd til de olympiske leker, men ikke en bibliotekfilial på Tøyen.

Nye brutte løfter?

Debatt

Roger Lee
Tøyen vel
Bjarte Breiteig
Tøyenkampanjen
Heidi Marie Kriznik
Tøyeninitiativet

Byrådet foreslår at Oslo kommune skal kutte 12,1 millioner kroner av utgiftene til kultur de kommende fire årene. 2,8 millioner allerede i 2014.

Dette er byrådet som sier ja til, og mener de har råd til de olympiske leker, men ikke en bibliotekfilial på Tøyen.

Bibliotekfilialen i bydel Gamle Oslo er en av fire bibliotekfilialer som foreslås nedlagt.

Noen må tenke dårlig her, eller ha mistet intensjonene bak Tøyen-løftet helt av syne. For bare det å tenke tanken på å legge ned filialen på Tøyen er å fortelle oss at Tøyen er et ikke-sted i politikernes bevissthet.

Det samme byrådet som ga oss Tøyen-løftet, vil nå fjerne biblioteket på Tøyen. Og når det

argumenteres med at bydelens beboere kan benytte hovedbiblioteket i Bjørvika, har de tydeligvis glemt argumentene som ble brukt da det gjaldt Munchmuseet.

Det er altså kort nok for de mange barn, eldre og bevegelseshemmede på Tøyen å spasere ned til Bjørvika når de trenger en bok, men for langt for turister å ta turen til Tøyen for å se Munch.

Ett av få kulturtilbud

Ifølge en av bibliotekarene på Tøyen-filialen er det hver dag 300-500 mennesker innom biblioteket. Biblioteket er et av de få kulturtilbudene på Tøyen, et lavterskeltilbud, et sted det ikke koster noe å gå, en møteplass for barn og unge, et stille sted for barn å gjøre lekser, eller der de kan låne en PC eller et oppslagsverk de ikke har hjemme.

Hvis man virkelig ønsker å gjøre noe med barnefattigdom og utenforskap, legger man ikke ned biblioteket.

Biblioteket fremmer lesing og kunnskap. Voksne kommer for

å låne en bok eller en avis, eller delta på språkkafé. For barna arrangeres det tospråklige eventyrstunder. Skal man introduseres for norsk kultur og språk, er litteraturen helt avgjørende. Og biblioteket, som er i nærheten av der folk bor, oppleves som tilgjengelig, og en naturlig del av hverdagen. Hver uke foretar barnehager i bydelen utflukter til biblioteket, skoleelever stikker innom etter skoletid. Leder for Utekontakten i bydel Gamle Oslo jobber daglig med utsatt ungdom på Tøyen, og mener at biblioteket er det best brukte lavterskeltilbudet i bydelen.

Og nå skal det legges ned? Det er ikke til å tro.

De fleste av oss har som barn kjent på hvordan det er å samle sand i hendene, og så at det silrer bort mellom fingrene, til det er ingen ting igjen. Det samme med skrift i sand, å se hvor kort den varer.

Et av punktene i Tøyen-løftet viser til brukermedvirkning, at beboerne på Tøyen skal bli tatt med i beslutninger og bli hørt. Et av de siste innspillene vi har

kommet med overfor politikerne er nettopp å utvide åpningstidene på biblioteket, og gi biblioteket større lokaler, blant annet ved å etablere en egen og større barneavdeling, gjerne plassert i et allaktivitetshus i nærheten av Tøyen skole. Fordi vi ser betydningen biblioteket har for nærmiljøet.

Belastende tiltak kommer

Hvis biblioteket på Tøyen legges ned, føyer det seg inn i rekken med å ta gode tilbud fra bydelen, mens de belastende tiltakene kommer, og får bli.

For tross det lovede Tøyen-løftet, er det foreløpig ingen konkrete forslag om å flytte noen av de virkelig belastende tiltakene fra bydelen. Men forslaget om å tappe Tøyen for nok en kulturinstitusjon, ligger nå på bordet og skal behandles av bystyret innen utgangen av året.

Beboere på Tøyen har opplevd løftebrudd før, så nå må virkelig politikerne overbevise oss om at det lovede Tøyen-løftet ikke bare er tomme ord. Nok en gang.